

Dosarul nr. 2ra-838/2022
2-20083087-01-2ra-13062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

24 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Buca,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tudos
Anatol împotriva lui Sergiu Buca și Nina Buca cu privire la stabilirea cotei părți
ideale din bunurile imobile,
împotriva deciziei din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 09 aprilie 2020, Tudos Anatol, reprezentat de avocatul Alexa Iurie, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Buca Sergiu și Buca Nina, cu
privire la stabilirea cotei părți ideale din bunurile imobile și încasarea cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 30 august 2017 de către
executorul judecătoresc Doroftei Igor a fost intentată procedura de executare nr.
064-739/2017 în baza documentului executoriu emis la 18 iulie 2017 de
Judecătoria Chișinău, sediul Botanica, potrivit căruia s-a dispus încasarea de la
Buca Sergiu în beneficiul lui Tudos Anatole a sumei de 15 900 de euro cu titlu de
datorie, suma de 6 595 de euro cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 22 523,
37 de lei cu titlu de cheltuieli de judecata. Documentul executoriu nu a fost
executat, deoarece debitorul, Buca Sergiu refuză executarea acestuia, astfel a
apărut necesitatea urmăririi bunurilor ce aparțin debitorului.

A menționat reclamantul că, în cadrul procedurii de executare s-a identificat
existența de bunuri imobile proprietate comună a soților Buca Sergiu și Buca Nina,
aflate în xxxxxx, precum și în extravilanul xxxxx, astfel fiind aplicabile prevederile
art. 353, 545 alin. (1) din Codul civil.

A solicitat reclamantul încetarea proprietății comune în devălmășie asupra
bunurilor comune a soților Buca Sergiu și Buca Nina prin determinarea în
proprietate a câte ½ cotă-parte ideală pentru fiecare coproprietar.

Prin hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost

admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Tudos Anatol împotriva lui Buca Sergiu și Buca Nina cu privire stabilirea cotei părți ideale din bunurile imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a atribuit în proprietate comună în devălmășie bunul imobil cu nr. cadastral xxxx, fiind determinat lui Buca Sergiu și Buca Nina câte 1/2 cotă-parte ideală din bunul imobil cu xxxxx.

S-a atribuit în proprietate comună în devălmășie bunurile imobile cu numerele cadastrale xxxxxxxx situate în xxxxxx, fiind determinat lui Buca Sergiu și Buca Nina câte 1/2 cotă-parte ideală din bunurile imobile menționate.

S-a încasat de la Buca Sergiu în beneficiul lui Tudos Anatol, cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 4 800 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă.

La 30 iunie 2021, Buca Sergiu, reprezentat de avocatul Oxana Ivanov, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat casarea hotărârii din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 02 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Buca Sergiu, reprezentat de avocatul Oxana Ivanov și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 567 alin. (2) din Codul civil, proprietății comune în devălmășie se aplică în modul corespunzător dispozițiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părți dacă prezenta secțiune nu prevede altfel. După cum s-a indicat mai sus, fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun. Cotele-părți sunt prezumate a fi egale până la probă contrară (art. 545 alin. (1) din Codul civil). La caz, Buca Sergiu nu a demonstrat că ar avea dreptul la o cotă mai mare sau mai mică din bunurile imobile în raport cu soția sa Buca Nina, nu a demonstrat nici că aceste bunuri ar fi supuse unui alt regim juridic decât proprietate comună în devălmășie a soților și că ar fi proprietate exclusivă a unuia din soț. Argumentele invocate în acest sens fiind pur declarative.

La 06 iunie 2022, Sergiu Buca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 02 martie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie diferențiate cotele părți din proprietatea comună în devălmășie, ținând cont de interesele copiilor minori și a intimatei în grija căreia copii se află.

În motivarea recursului a invocat că, au fost încălcate esențial normele dreptului material și procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat recurentul că conform art. 26 alin. (2) din Codul familiei, instanța judecătorească este în drept să diferențeze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori. Or, în grija Ninei Buca se află 2 fiice minore, instanța de judecată urmând să diferențeze cotele părți, având în vedere interesele intimatei și a copiilor minori aflați în grija ei.

A menționat recurentul că pentru actele de dispoziție asupra bunurilor imobile, proprietate comună în devălmășie, este necesar acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași, iar bunurile care au aparținut soților înainte de încheierea căsătoriei, precum și cele dobândite de ei în timpul căsătoriei în baza

unui contract de donație, prin moștenire sau în alt mod cu titlu gratuit, sunt proprietatea exclusivă a soțului căruia i-au aparținut sau care le-a dobândit. Pierderea dreptului de dispoziție asupra bunurilor în cauză, antrenează consecințe suficiente de grave pentru recurent și pentru Nina Buca, din motiv că pierderea cotei părți a recurentului, diferențiată fără a se lua în calcul interesele copiilor, poate fi considerată de asemenea ca o exproprieră.

La 13 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Sergiu Buca, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 140).

La 04 iulie 2022, Buca Nina a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat admiterea cererii de recurs depusă de Sergiu Buca.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 martie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 05 mai 2022 (f.d. 130,131).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Sergiu Buca s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 06 iunie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform

Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Sergiu Buca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sergiu Buca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh